

W i r s i,

Yhden Jumalan Lapsen Kuolemaan
walmistuksesta, sillä otollisella ajalla,

Se on:

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta ja
elämästä uskosta, ja Jumalisesta elämäkerrasta
harjoitus sydämmellisen ylösheramisen jälkeen, ynnä
ajan waarin ottamisesta, ja autuuden wälkappa-
litten oikein käyttämisestä, odotuksesta Jesuksen tu-
lemisen ja viimeisen ilmoituksen perän.

Tiin myös,

Toinen

W i r s i,

Jumalattoman eroista tästä
mailmasta,

Joka Kuohin kielestä on Suomeksi kääntty
Ja enätty suruttomille waroituksesta; jotka Wirret
nyt ynnä, tarpellisen ylitse katsomisen jälkeen,

On pränntiin andanut

ABRAHAM ACHRENIUS.

TURUN Buonna 1827,

Wastuudest Prändätty Frenckelin Kirja-Prändisä.

Die Kunst der ...

1711

Die Kunst der ...

Die Kunst der ...

Die Kunst der ...

Die Kunst der ...

1711

Die Kunst der ...

Die Kunst der ...

Die Kunst der ...

Die Kunst der ...

ABRAHAM ACHARDUS

1711

Die Kunst der ...

Ensimmäinen Wirst.

W. P. Käy nyt sielun taikel mielel se.

Jesu sinull kaiken waiwan Aina waikiast wa-
litan. Kuzun' olet minun Taimaan Aiwon
oikiaan haminaan: Werelläs mun lunastit, Sa-
nallas mun omistit, Herättit mun parannukseen,
Armos kanka tulit auxen.

2. Kuollun olin surkeudes Epäuskos hirmui-
ses, Onnan mielen rakkaudes Surutoinen synnin-
ties, Ilman pelwot waelsin, Armon walon hyljät-
sin, Epäusko tämän teki, Kuollen usfon myötämäki.

3. Sinun armos Jesu huusi: Käännny, käänn-
ny syndinen, Parannuksen elo uusi On sull ai-
wan tarpeinen: Ostan' olen werellä, Sinun
aiwan syndisen. Käännny, käännny niin saat elä
Eäällä en'st, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni, Jesu rakas, Käwi läpi sy-
dämen: Niin myös tondon, joka makais Heräis
ylös hirmuinen, Lain kautta kauhiat Syndin
tundui luolemar; Eton autuus mulda puuttuis,
Sielun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomio todistaisans Epäuskon il-
moitti, Wäärän hurstauden aisois, Alastoman
innäcti, Wäärän duomion igestän, Josa luo-
tin

tin walheseen; Sulkeis ulos hengen woima,
Kuoller löysin ihäe aiwan.

6. Täsä murhes, Jesu jalo, Sinun Henges
armias Evangeliumist toi walon, löytäreni haa-
woisas, Uskon kautta elämän, Tygös armon
istuimen, Weresäs, o Jesu Christe! Uskon
kautta, ilman estet.

7. Jolla duomio wäldetyxi Tulus, ja myös
kadorus, Elon autuus kohdatuxi, Kuollos an-
sios lunastus; Sinne riensin murheisan', Uskon
halull siinä saan Armon elon Jesureja, Eld-
wäsä uskon tiesä.

8. Täsä Judan Jalopeuras Löysi Sielun hu-
najat, Sinä, Jesu, olit teuras Edestämme:
Sinä saat Erhwäisen lambaan kiin, Ollensa
otit niin, Saatic laumaan uskowaisten, Elon
annoit elämäisen.

9. Sillä koss mä haluisesti Armo läxin kerjäs-
mään, Jesus synnin duomioist päästi, Tundon
rauhott' elämään, Syndin' annoi ander mull,
Werens woiman andoi tull' Sydämeni puhdi-
stuxer, Elon uuden rakennuxer.

10. Tämä tundui armo suuri Walos, ar-
mon elämäs, Uskos, tunnon rauhas juuri, Pe-
won löhtöis sydämes, Jesures: Ei mailmas'
Eikä synnis kawalas; Jesus rakkaudell täytti
Sydämen, Ja armon näytti.

11. Syndein sitet kaikki katkeis, Wapaax
pääsin haawoisas, Epäuskon orjus ratkeis, Hen-
gen usko wirkois taas: Josa löydän elämän,
Sinus Jesu suloinen: Henges huudan Abba
Jä, Rakas Jesu usko lisä!

12. Jesu, anna sydämeni Sinun tygös wal-
woa, Seiso aina edesäni Bastan HERNAN-
due.

duomiota: Sinun Beres Sovinnos Löytä
Sielu elandons, Sydän elä uskos aivan Be-
res woimast tiellä Taiman.

13. Mut' nyt Jesu heikkouden, Mua tiellä
peljättä, Ei mun oman surkeuden, Minu ruffist
säilytä; Jesu siis mua auttele, Armosas ain
saattele, Anna woima, tue, wahwist, Berelläs
ain pese, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Sinull
uhran sydämen, Sinull taiton, tahton mielen,
Ja kaik' ruumin jäsenen, Silmän, korwan,
Kielen, suun, Beres ansioll on sinun, Käten,
jalkan, kaikki huomaas Jätän Jesu, hengen
suomas.

15. Pyhit', eroit' kaikki kaikis, Tiestä juma-
lattomain Henges woimall wahwist, waitut',
Kaitaa tiet ett' kulsion ain, joka saatta elämään
Ahtaan portin läpihen, Etä HCKraa taidan
palwell', Kewäll', suwell', syryll, talwell.

16. Joka päivä, joka herki, Henges ja myös
totudes, wälttää epäuskon retke, Uskon tiesä elä-
wäs, Eläwätä Jumalat Palwelisin lakkamat,
Eädällä en'st ja sitten siellä, Koska woitto kuol-
lon niele.

17. HCKran nimee sydämesän Aut' ett' ai-
na pyhitän, HCKran sanaa uskon tiesä Rakas-
stan: ja petoren Wäldän pahan mailman, Pa-
hennuren kauhian: Sanas walon jalkain eteen
Wahwist, niin en pelkä Ketän.

18. Wanhemmat niin kunnias pidän, Jul-
maa sisuu wäldän myös, Kansakähmist hyljän
niiden, Jotka kulle synnin yös, Walistettu ar-
mollas; Wuollas mu wahwist taas Lihan saas-
taisutta vastaan. Berelläs mun olet ostan.

19. Wääd.

19. Wääräst kalust, elaturest, Mua Jesu warjele, Pahan himoin liikurest Eukautta, Suojele Wilpirömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs, Laupiuden wihandella, Hywi töitä kaswatella.

20. Walhen sitet kaikki katkais, uskos rat. kaudes myös, Toimos, puheis pois ain ratkais Käy:öris ja ihe thös. Wäärät todisturet est Minun suusan puämäst, Torudes ja rauhas jalos, Anna minull henges walos!

21. Raikkein himoin tietaudest, Puhdist Jesu! W:relläs, Anna elo wastaudest! Uudistetus sydämes, Hengellinen waimainen, Sinuld armo ekinen: JESU, JESU, minu auta, Sinun tallin kuollos kautta!

22. Minun aikan ombi tärkki, Kuin hy nuoli lendämä: Kossa kuollo rinnat särke, Suojel us. kon elämä! Jesu Sinun Haawoisas, Tue sul las armosas, Weres puhdisture: s aivan, Tahdon kulkee tietä Taiwan.

23. Jesus elon kuolloo wastan, Jesus armonistuin on: Niinkuin saanut olen Kasten, Niin nyt Henges hallikon, Ett' sin liitos waellan, Kasten woiman ofotan, Uudes luonnos, uudes miele, Uudes sydämes ja tiiles!

24. Että Sinu, Jumal! kiitän, Armon kautta Jesuren, Uskon kautta igen liitän Sinus, Jesu, elämän, Sanas woiman autuder, Wastaan otan suloiser, H:K:ran Ehtolista halaan Sydämmestän perän palaan.

25. Halaa Ruumiis, Weres jälken, Uskos sitä nautigen, Ei sitt' sielun kuole nätkän, Waan saa uuden elämän, Joka rundu sydämmes, Uudisturex uskon ties, Syndein ander saamiseri, Tundont puhdisturexi.

26. Tästä HERRAN Ehtoöises, Bastoin tius
sauria, Minull woimaa JESUS lisa, Terwen jo
saan naurita, Sielun wirwotuxeri, Rindan wah-
wistuxeri Pyhäz Templix JESURELLE, Ranska-
weljer uskowille.

27. Kuin on JESU aina elon Eläisän ja kuol-
lesan, Niin mä ajaan merta meloon, Hywäs
turwas ainian; Ei sitt äkist kuolema Minu tait-
da saamutta, Kuin on JESUS saamutettu, Us-
kon elos omistettu.

28. JESU Sinun tulemises Halaan, toimon,
odoran; Ilkwoihgen uskon tiesä, Ilmoituxes ra-
kastan, JESU tule! joutu jo, uskowilles apu tuo,
Minä tulen JESUS sanoo, Uskowaiset JESUST
janoo. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Ruosinkielimengin: eli kuin:

Far wäl werld, far wäl ic.

Ah Duomit! jo täys, Mun Satanan orjan
jo Jumal nyt Idys: Se ijäinen kosto on kateeni-
tull, Kuin eläisän ennen ain uhattin mull; Nyt
H:werin liekki pään ymbäri lyö, O ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynnäs käyn
helwettiin päin, Mun pukun ja paitan täys ki-
roust lie, Mun sielun ja ruumin kaitk kirous
mie; Sil korkiamman laki mun kiroisi kaitk,
Ei muutu, taitk, taitk.

3. Mä mato ja koi, Zot kalwane repiwä pu-
rewa woi, Oho! mikä rindani alati syö? Mit'
ptimes poltta? mit' kowille lyö? Mun kalwawa
tundon nyt herdis, woi, woi! Mä mato ja koi.

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiel Mä Duomarin eteen,
jo kuulupi tääl, Basunat kaiikk' pauhawan: syn-
dinen käy, Oho! eipä kusan mull' apua näy;
Kaiikk' weriset syndini seura, ja niin Ain pitä-
wät kiin.

5. Mä Perikelen myös, Tähs' asumasia ain
jokaihes työs, En Jumalat palwell' en totellut
waikk' Mä Käskyt kyll' tiesin: nyt temmatan
Kaiikk' Mun eteen mä palwelin kuldaa, eng' huol,
Waikk' olisin kuoll'.

6. Mun igeni pääl Mä luotin, ja palwelin
wagaani tääl, En Jumalaan ikänäns' turwata-
rain, Mun omahan woimaani turwaisin ain,
En Jumalat pelhän, en rakastan, en Myös to-
tella tien.

7. En Jesusta myös Mä eginyt vuolengan
sydämen työs: Mun syndin' mull' rakkambi oli
kuin Hän: Mutt' mainita turhaan kyll' taisin
mä sen, Sen Pyhämman Nimen, se mainittin
suus, Waikk' sydän ol' muus.

8. Mä kaupigin ain Mun sydäminen tuhan-
neill' Perikeleil, waan Jo nyt se on ostettu, jo
nyt on myyt, Jk' awaisin portin; ei muilla ol'
syyt, Nyt owat ne tuhannen helberis' siell';
Woi! sydäminen wiel.

9. O! kiukkua täyn Se kiroillia sydän, kuin
lewon on löyn, Siin' kiroillian myrkys, ett' kie-
lent' pääl, Ain lewitin rumia hengiä siell', Niin
Kasteeni liiton pois kielsin juur' suus, Jot' ru-
mia huus.

10. Niin Sabbathin myös Wei juopumus
myötäns; mun weljeeni wiis, Ne ynnä mun
kansan joit, tääraisit' niin, Ett' Wiinasta röyh-
käsim

Käilim yölläkin sin; Wiinpikarit, kannut, ne
yhteen meill soitt' Niin paljon kuin voit.

11. Mä juomari mä, Joll Wiinasta usein ol'
kumana pää, Jot' ainian huusin: mun sieluni
juo, Ann' Pitkarin kulkee: Nyt Perkele tuo,
Mull tulesta palawan maljan, saas täälä; Ei
kukan juo päälä.

12. Ei kukan juo päälä, Mun täyty juod wii-
meisengin ropongin sielä. Ei anna mull kukan
nyt pisaraa Wett', Jot' jähdytäis kielen, Käz
tulista kät', Viel tarjoo se ruma: jo käteni wei;
Kaikk' iloni jäi.

13. Mä syndinen suur, Kuin kiroilin Isäni;
Niini juur, Ja sydämmes usein heit tapoin ja
soin, Heill niin paljon paha kuin ikänäns woin,
Mond' karwaa mä harmax heill surusta tein,
Siis purtan mä näin.

14. Mä murheri heill, Siel olin, ja waelstin
synnisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytypi
kuull', Ja totell', joit ennen en olisi luull', Siell
nisiä imin, Nyt kynsiä juur, Niin kosto on suur.

15. Mä petoen kyns, Kuin raatelen lambat,
Ei heidän oll syns, Mild köyhild mä kerihin
willat kaikk' pois, Waikk' muodatit kynnelt, jot'
en nyt sois; Ne kynneltet kuumene Sieluni päälä,
Kaikk' kuumenee täälä.

16. Kuing ahneus sai mun yligen wallan, Eng
ikänäns wai Mä ollut, ain waadein ja riidoin
kuin woin, Jull' köyhäin weristä hikee mä join,
Nyt kosto sen mitan muld waatipi täälä, Kuin
mittaisin sielä.

17. Mun kaluni kaikk', Kaikk' kulda ja kupar'
kuin koksosin, waikk' Siel ääneti makais, nyt
huutapi niin, Ja soima mun warwar'; pid' war-
laasta

Kaasta kiin: Niin huuta se peto kuin ennen ol' wai, Jo nyt äänen sai.

18. Viel' ylpeytt räyh, Mä olin: sill tkeeni korjari löin, Mun pukuni silkis, jos woen, kailk kilis Nyt Satanan sahrat mun sydämmen wiils, Se kildämä prameus sydämmen pääll', Nyt pol-detan rääll.

19. Mun huuldeni pääll', kyykärmetten myrkky vuos ha'kiast siell', Täynn walhetti', ja petost' ja panetust suun Ain löyttiin; nyt Satanas rundele luun, nyt walhetten isä mun pere'i ja päätt', Sen toderi jätt.

20. Kuing' mielellän wiel', Mä kumarsin port-roo, ja palwelin siell', Händ nöyräst, ja himois-san, andelin suut' Sen saastaisell kädell', kuin kuitengin muut Ain' Jesustans palwelit, jof' ristipuus Mun edestän huus.

21. Se himon on näin Mull aiwan jo kar-wax ja katkerax käynn; Woi! woi siä hetkee, kuin suoston sain, Se tuhansin lugun on hirmuis-sin ain: Nyt weriset khyneleet silmistän käy, Eik lohduust' näy.

22. Ei surkuni tull, Ei sydämmen pehminn', wailk sanottin mull: O' surusa näändyvä Sie-lu oll maas, Ja kumartain kerjā suld laupeutt taas; Nyt Jumal sen nosti kuin polweni potk', Mun hynnteen sotk'.

23. Mä petoon miel, Mun kitan sen köyhim-män tawaran niel, Mond orwoi mä wähyin, ja hywyden wain kuin kotka pois kynsis, niin wää-ryttä rein Mä kawala juonis muut waimaisex sain, Jh rikastuin ain.

24. Mä walhetten suu, Jong walheista ko-wendui sydän kuin luu, En wäärisä waloisa panii.

pantxi pänn', Yht' raistaa, waan Sielun, ei
sitä mull' ann Nyt takaisin perkel', waan sen
kaupan päällä Wie ruumini wiel.

25. Mä karmetten pää, Kuin wihaisest tius-
kuin, Kuin rajuinen sää, Sit' silmillän murhai-
sin, Kuin oli haus', Ja minua Jumalan Ystä-
wäs leus', Se tylyinen sydän nyt purtan, eip'
aut' Waikk' sywä on hau'.
26. Mä synnistän tänn', Pois temmatan liek-
tiin; Eyll' ansaijen sen, Maa lewititä litans ja
werisen suuns, Ja surklast mun nielee ain poh-
jatoin kuurs, Kaş syngiä sywys sit' igens lyp-
auf', Mu wastan mä raukk'.

27. Mä wapisen kaikk', Kost muistan kuing
kului mun armoni aik', En Jumalan armosta
totell eng' pynn', Jk auuuttan hakee; mun o-
man ol' syyn. Sen ylig' kuin neuwoi, Jot' it-
Eisin nyt, mun wihani syt'.

28. Kyll' kynneli' wuor' Mun silmän mail-
maa, waan ei synnin suor', Sit' enämmin su-
rin, jos koira muld kuol', Kuin Jesuren kuollo,
Siit' en minä huol'. En murhett' mä tunno-
stan' pitän', nyt wiel' Auk' haawat on siel.

29. Mä poistetaan täällä, Nyt ijäises wakkias,
kylkarmetten päällä; Mun ymbärin kiehu kaikk'
Perkelet myös, Ja tulisiill' pihdeill' se heidän on
nyöns Mun sydämmen repiwät piener; oho! Ei
lopukkan jo.

30. Nyt uppawat niin Mun jäsenen tuliseen
wirtaan, ja sin Ain waipumat sywäld, ei poh-
ja eik' maat' Täs löhtä; o! sywys kuin Sieluni
saat, Mä häilyn kuin kekäle tules, waan en
Mä sammu kuin hän.

31. Nyt oppain mä sen Kuin ennen en to-
tellug

tellut oppi; tul tänn O! syndinen, opi nyt mi-
nusta jäll, Ett onnetoin osa on wiſingin häll,
Kuin Jumalaa pilkka ja lihansa työt, Min seu-
rapi myöt.

32. Nyt autuuden port' On mull kiini sul-
jett', se surma sun sort', Muut siſälle autuuden
portista käy, Ei mull enä muuta kuin julmi-
stuis näy, O että mull jälill' wiel olis hy hetk',
Käyd' autuuden rekk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja
parus nyt pakattu' koin: Te wuoret ja kukkan-
lat, langetkan pääll Te tuliset aallot kuin lai-
nehtitt' tääll, Te langetkan päällen ja kätkekät
pois, Jos iäxi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun tähty käyd'
edes mä toukka ja koi, Jotk' jäsenes rysty mun
ruumisan; sill' Mä tähtin kaitk' synnit kuin So-
doma, niill Mä sidotan, satanas liettajan lie,
Jo helwettiin wie.

35. Nyt hywästi jää, Sel' Jumal, ett armo
ett suloinen sää, Jää taimas, jää walkeus, En-
gelit myös, Jää Abrahamin helmet, täs hie-
muises työs, Jää autuus, jää kunnia, ja Enge-
lein ään': Tul' syngens tänn.

36. O iäistä höt, O iäistä mato, Kuins a-
lati syöt o iäistä sawu ja syngeyt suurt', O iäi-
shs joll ei ol' loppu eik juurt, O iäishs, iäishs,
nyt olet sä tull' Juur kauhiap mull!

37. Nyt sywyteen ratk', Mä kohdastans wai-
wun, eik piinapi kark', Woi ruumin, woi sielun
woi jäsenet kaitk' Woi luuni, sill autuuden hyl-
jäisin wailk' Se mull oli tarjon, mun kuoleman
tie, Nyt helwettiin wie.

38. Jos haudallen käyt, Niin kypnelil turti
nait

näit kuoleman teit, Ja ajatell kossas wiel synnissä
woit, Tät' weristä kosto ja helwetin soit', Kuins
kuulet mun kiljuwan, kyyneleill' sä Jo parannust tee.

39. Tähs rosi on se, Jong' ajatus usein händ
helwettiin wie, Se wälttä sen piinaan; ja pyr-
ki kuin woi, Sinu taimahan iloon, jong Ju-
mala loi, Jok' ei tahdo koke tät' liekki, se siel
Käy elämän tiell.

* * * * *

40. Nyt syndinen suur, Pois käännny jo kai-
kista ihnnistä juur: Jos et sinä kaitis ol' elänyt
niin Siin julkises mitas: kyll' pitävät kiin, Ne
salaiset synnit, se turmellus suur, Kuin sinus
on juur.

41. Kuin Jesures pois, Ain lykkä, kuin ar-
mon ja elämän tois, Kuin Jesuren weren tääl
tallan ja juo Ain wäärhden wettä, kuin syndi
se tuo, Ja ppyhtä pilkka, sen osa on tuos,
Juur helwetin suos.

42. Se usko on kuoll, Joll waelda surutoin
syndisell suoll, Waikk' toivo se taimast, niin
kuoleman tie Händ kuitengin äkist sit helwettiin
wie, Koss' wimeinen hetki Käy edes, se tns
Sun helwettiin lhd.

43. Koss' kuolluna Käyt, Pois Jumalan pel-
wost, ja mailman teit Ain kuljet, ja surutoin
elät kuins saat Niins noudatat syndi, ja menet
ain maat', Sun Christity nimesi alla, se tie
Sun helwettiin wie.

44. Niin käännny nyt pois, Siit syndisest elä-
mäst, ettei se tois Sull ijaistä itku ja parku,
sits tääl Ain pelwolla ajatell' loppusi pääll:
Mutt jos et sä käännny, niin hirmuinen hō Sun
yliges lhd.

45. O tulinen syd, Kuin ytimēs poltta, kuin sydāmes syd, Kuin sywyteen lakkamat upotta ain, Siin ijāises samus on pimens wain, Siel madot ja kōpelit repiwāt luut, Kaičk jäsenet muut.

46. Et janošta pääs, Tās surmawas walkias ja polttawas jääs, Kuin jano on suurin niin akka se jäll, Se uuringin jano wast alkapi siel: Kast', mailman ystāwā, sormes, menn' sinn', Ja jähdytā niin.

47. Et jähdytā woi, Sill' lähesty kuohuma tulda, se koi, Se tulinen myrsky, sen janoisin suun, Viel tulella poltta, ja ytimen muun, Ynn' kormist ja silmist käy kipindē, tās On kirous lās.

48. Et siunata saa, Siel suloista raimast, sā kirottu maa, Tāhs kirous helwetin liekis on ain, Sā kiroillia kroust liekigit wain, Siel ijāinen, ijāinen kiroitian tyd, Sun kormilles tyd.

49. Huud' hirmuinen dān', Ei sinā woi huoku ei wāsy, sill hān Sen huokuman tulella hukutta kaičk, Sen wāsynen repi ain uppoman, waičk Se parku, se huuta, ei armo siel tul, Ei laupeut kuul.

50. Sun liitos on kuol, kuins helwetin sorminos pidit, ei huol Se kiljuma ruma, waan pilkka sun wiel Etš seuraisit hāndā, ja walhetta tādäll, Etš hyljäisit totuden sanan, ja weit Sun helwetin teit.

51. Muut duomitut mydš, Sun toimos wiel pilkawat helwetin tydš; Joit synniā rakastit kauhiani ndet, ne rewāise tules, ne mydtrānsā weit, ain uppoman sywyteen, ijāises tydš, Sun hirmuises tydš.

52. Jos yhdengin woiš Sun weljistāns taambari eroitta pois, Se olis jo keriāmb, waan et

et så påas Niist ijäist sitest täs tultses sääs,
Ynn synnis, ynn pilkas, ynn kiroust täyn, Sen
olet sin löhn.

53. Etis pilkkaisit tääll', Wanhurkasteen ret-
tee, ja karvasi pääll' Ain kahoit nit Si. sui,
kuin luopuisit pois, Siir' syndises menost, kuin
mailma sois, Kuin wäldit sun teitäs: ja Ju-
malas kiin Ain pyysit niin.

54. Se pilkar' sull' käy, Ja ijäisy' häpiär'
eik lohduust näy, Siell' Perkeleen ilo ja pilkka
sull' on Or, ijäinen itku, is duomittuin luon,
Sun luulos sun uskos sun helwettiin wei: Siis
petores jäi.

55. Siin syndises ties, Jos pyysi ain kulkee,
ja olla sin mies; Sä kuoleman löysit juur ijäi-
set sull', Et loppu sin' löyhdä, ei apua kuul',
Ei henges sin lopu, ei kuole se koi Kuin hel-
wetin toi.

56. Se löyhkä kuin käy, Is helwetest ylös,
jost ei loppuu näy, Se puhalda kuumaan hen-
ges ain kans, Sun henges, sun sielus siel ain
ollesans, Ei sammu se tuli, se tulinen sää,
Täys kuolema jää.

57. Jos tuhannen wuott' Siin tules sä pol-
detais päiwät ja yön, Eik' jo olis kyllä suur ki-
pu ja ryö, Murr' siell' joka hetki sull' tuhannex
lyö, Ei lopu, ei lopu wiel' sitet' se koi Kuin
ijäri woi.

58. Ah! wahingo suur, Kuin tuse sun ijäisell'
Sielulles juur; Ei mailman woiitto sielä luna-
staa woi, Or' ajast' siis waari, jong' Jumala
foi, Ja kääny nyt syndinen takaisin wiel', Tul
kaidalle tiell'.

Matth. 16: 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän kaiken mailman voittaa, ja sielullens saa wahingon? Tai-
ka mitä anda ihminen Sieluns lunastusexi.

1 Joh. 2: 17.

Mailma kattoo, ja hänen himons: mutta jos-
ka teke Jumalan tahdon, se pysy iankaikkisest.

Syr. 9: 17.

Älä mielisty jumalattoman aiwoituxiin: sillä
ei he tule koston hywäri, ei helwetingän asti.

Syr. 9: 39.

Mitä sinä itkänäns teet, niin asattele loppua
ja niin ett sinä koston syndiä tee.

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitä menemän ulos ja kazeleman
niiden ihmisten raatoja, jotka minua vastaan
wäärin teit: sillä ei heidän matons pidä kuole-
man, eikä heidän tulens sammuman, ja hei-
dän pitä kaikille lihalle kauhistusexi oleman.

Psalm. 49: 15.

He makawat helwetisä kuin lampaat, kuole-
ma heitä kalwa: ja heidän öytkäyrens pitä
hukkuman: ja heidän täyty jäädä helwettiin.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät igen, ja palaitkat kai-
kesta wäärysteän, ettet te langeis pahan tekon-
ne tähden. Zeittäkät pois tykön kaikki ylige-
käyminen, jolla te rikkonet oletta ja tehtät teil-
len uusi sydän, ja uusi hengi: sillä mihi pitäis
teidän kuoleman sinä Israelin huone? Sillä
ei minulla ole yhtäkän ilo hänen kuolemaans
joka kuole, sano HERra, HERra. Sentähden
käändäkät igenne, niin te saatte elää.

